

Poslední přání

Viktor Sheen

Zved se vítr, yeah, v pozadí
mýho života slyším hrát tyhle beaty, yeah
a kolik barev vylejvám,
aby jsi to mohl cítit, yeah,
co máme teď, byla dřív jen legenda
a mýtus
a já mám rád tyhle mýty
a já miluju tyhle mýty, yeah,
koukej jaký máme teďka barvy,
koukej jakej máme teď výhled,
v nohou máme kilometry, míle, yeah,
tohle nebyl ledajakej výlet, yeah,
koukej jaký máme teďka spektrum,
tohle všechno netrvalo chvíli,
z toho máme na těle ty díry, yeah,
roky bylo sucho, teď je příliv.

A stejně ten náš svět umírá
a tu rozlitou krev déšť umývá,
lidi neumí dávat, umí brát.

Já dávám všechno co umím dát,
můj svět už není tak bezbarvej,
pojď se podívat, yeah, yeah.

Fialový nebe, červená tráva,
nevím jestli bych měl jít spát
a nebo jestli bych měl vstávat, yeah,
zelený hvězdy, stoupá nahoru modrá pára,
nevím jestli znáš tenhle svět, kolik máš let,
ale vítej, to je moje sága, to je moje sága,
já začínám vidět tyhle tvary jen co mikrofon to začíná nahrávat, yeah
,
určitě za to nemůže sláva,
spíš to, že mi moje dcera mává,
odcházím pryč, ale zůstávám s váma,
neměl jsem nic, teď v sejfu je škvára,
poslední story, poslední káva,
poslední text, poslední přání, yeah.

Poslední přání, yeah,
poslední přání, yeah,
poslední přání, yeah.

(Už chci vidět jenom barvy, barvy, barvy),
(já chci vidět jenom barvy, barvy, barvy),
(já chci vidět jenom barvy, barvy, barvy),
(já chci vidět jenom barvy).